

mål, som med min Embetes plickt hafwa gemenskap, icke kan uppå något sådant hafwa afseende. Facultetens tancka, hwilcken Eders HögGrefwelige Excellences högt uplyste ompröfwande underställes, är gemensam och uppå lika grund och afsickt bygd. Wi se med olust att Rothman lupit till sitt förderf, och ej welat låta rädda sig. Men detta lærer ej få gälla, när frågan är om ett högre ändamål, och när eftergifwenhet för en Persons räddande kan blifwa räknad för eftergifwenhet uti det allmännas tjänst.

Faculteten framhårdar med djupaste wyrdnad

Eders HögGrefwelige Excellences

underdån ödmjukaste tienare

Upsala d. 11 Maji
1753

Carl Linnæus Nils Rosén.
h. t. Dec.

Finnes i Riksarkivet (Ups. Kansl.-Emb:s Handl.). Reuskrifvet af annan person; endast underskriften (utom Roséns namn) af LINNÉS hand.

¹ JACOB GABRIEL ROTHMAN, son till LINNÉS faderlige gynnare och kunnige lärare vid Wexiö gymnasium, var född 1721 och blef student i Upsala 1741. Under en del af sin studenttid vistades han i LINNÉS hus och åtnjöt där både undervisning och underhåll. År 1747 blef han utnämnd till prosector och fick sedan tillstånd att företaga en utländsk resa. Då han ännu två månader efter permissionstidens utgång ej afhörts, nödgades LINNÉ, såsom dekanus, anmäla detta i Consistorium (d. 29/3 1751). Oaktadt upprepade uppmaningar och varningar tredskaades han att icke återvända, utan kvarstannade i Paris. Till sist förklarades han (d. 29/11 1755) af Consistorium afsatt, men slapp dock att återbära de under sin själftagna bortovaro uppburna lönerna och stipendierna. Att han äfven hänvänt sig till kansleren, framgår af det här ofvan meddelade.

Om R:s senare öden må här blott nämnas, att han fick någon befattning i London, dit han efter ett hastigt besök i Sverige 1762 återvände; kom därpå 1765 tillbaka till Stockholm och blef samma år af Vetenskapsakademien prisbelönt för en afhandling: *Skäl och Orsaker til Swenska Folkets Utflyttning*; sysselsatte sig därefter med öfversättning af franska arbeten samt politiskt skriftställer i mösspartiets tjänst, hvarför han till belöning 1767 erhöll föreständareskapet för »Handelsbalanscontoiret»; ådrog sig allmän ovilja för den hätska tonen och de våldsamma personliga angreppen i sin politiska publikation *Philolaus Parrhesiastes eller den pratsjuke Fritalaren* (32 n:r), hvarför han, då hattpartiet 1769 kom till makten, ansåg klokast att rymma ur landet; återvände dock ej långt därefter till Stockholm, där han afled 1772.